

sagde, at jeg ikke var nogen Ven af Jernbanebygning; jeg indrømmer, at det er jeg ikke, undtagen paa saadanne Steder, hvor Jernbanerne gjøre positivt og paavisselig Gavn. — Det ærede Medlem talte om, at Befolkningen paa Slagen redder Mennekeliv. Det er ganske vist, men det gjør man ogsaa andre Steder end paa Slagen. Man yder ogsaa Bidrag til Jernbaner andre Steder, hvor man altsaa havde lige saa megen Grund til at anlægge Jernbaner. Det er saadanne Udtalelser, man hører, hver evige Gang der er Tale om at anlægge Jernbaner, men skulde Konsekventerne drages derfra, maatte man have Jernbaner paa alle Steder i Danmark. Naturligvis har Slagen efter sit Hartkorn ydet noget Bidrag til andre Baner. Jeg skal ikke tale noget Medsættende eller Haanende om Slagen: at de bruge Lyng deroppe, er meget respektabelt, naar de ikke have Andet, men jeg kan ikke regne en saadan Lyngvei for en Landevei, der har Meget at betyde. — Naar det ærede Medlem talte om at redde Mennekeliv og om at yde Bidrag, saa veed jeg ikke, om det ærede Medlem ikke vil indrømme, at man redder Mennekeliv paa Væssø, og at Beboerne ogsaa der yde Bidrag til Statsudgifterne, men af den Grund at forlange en Jernbane paa Væssø, tror jeg, at intet Menneke kan komme til. — Hvad der interesserer mig mest, var det, det ærede Medlem fremdrog om den Tale, der har været i Egen om en Landevei, en Havn eller en Jernbane, indtil man til Slut, efter mange Debatter, lader det til, kom til den Anskuelse, at det burde være en Jernbane. Den Anskuelse vilde jeg ogsaa være kommen til, naar jeg var Stago, thi det koster dem jo ikke Noget, og de faae Henge til, f. Ex. ved en Forhøjelse af Fiskepriserne. Det, der imidlertid maa være klart for os Alle, er, at det, Stagoerne trænge til, er en Havn og en Landevei. — Den ærede Indenrigsminister siger, at en Havn kan man vanskelig faae anlagt, saa maa de altsaa opgive den, og det er meget bedrøveligt, men til den Trafik, der er med Fisk derfra, antager jeg, at en ordentlig chausseret Landevei kunde yde Tilstrækkeligt, og det er en langt mindre Pengesum, der vil medgaa dertil, efter Bemærkningerne 250,000 Kroner; medens her er Tale om en samlet Udgift af 780,000 Kroner, hvoraf Staten skal give 520,000 Kroner. Naar altsaa Staten nøiedes med at anlægge og chausserer hele Landeveien, vilde dens Udgift kun blive 250,000 Kroner, hvorimod den til Banen vilde blive 520,000. Jeg finder derfor, at de Udgifter, her er Tale om, ere urimelige, og om end Stagens

Beboere ikke vare saa tilfredse dermed, var det i alt Fald fuldkomment tilstrækkeligt, om de fik lavet en Landevei.

Rump: Naar den sidste ærede Taler i sit første Foredrag meddelte, at han vilde stemme mod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, og opfordrede Andre til at gjøre ligesaa, tvivler jeg om, at ret Mange følge ham paa den Vej. Naar Regeringen har forelagt et Lovforslag, efter hvilket der skal bygges en Bane af en ny Konstruktion, som man aldeles Intet kjender til, intel veed om, hvorledes den skal drives, eller om hvorledes Driftsomkostningerne i Virkeligheden ere, at Thinget saa skulde sige: Det vilde vi ikke vide Bested om, vi vilde ikke lade Sagen komme i Udvalg for at faae dette oplyst, deri tror jeg ikke, at man vil følge det ærede Medlem, saa meget mere, som hans Opfordring var bygget paa saadanne Betragtninger, som det ærede Medlem ansøgte, i det væsentlige almindelige Betragtninger om Jernbanebygning, om Indenrigsministerens Forvaltning af Jernbanesænet, om hvad vore Jernbaner koste o. s. v., en Sag, som egentlig ikke ligger for her. Her er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt vi bygge Jernbaner, der forrente sig eller ikke, men Spørgsmaalet er, om man skal give denne By den Gave ved at staae den en Jernbane. Det er ikke et almindeligt Spørgsmaal om Jernbaner, undtagen forsaavidt Anlægget af en Jernbane af denne særlige Konstruktion selvfølgelig kan have sin Betydning for andre Egne, naar man først har set dens praktiske Virkning, og hvorledes den kan være Regning; ellers foreligger der ikke her noget Spørgsmaal, der kan siges at vedrøre de almindelige Principer for vor Jernbanebygning. At det ærede Medlem ikke har stort Kjendskab til de praktiske Forhold deroppe, viste han noksom ved sine forskjellige Udtalelser. Naar han f. Ex. om denne Sag siger, at Slagen saar Hengene forøret, er det ikke ganske Tilfældet, thi Slagen giver ogsaa sit Tilskud. Ved at Slagen overhovedet giver et Tilskud, betydeligt efter dens Forhold, og ved at den overtager Garantien, viser Byen noksom, at Slagen har stor Interesse for den. Naar det ærede Medlem mente, at Stagoerne saa slap for at vedligeholde deres Vej, viser det ogsaa, hvor lidt det ærede Medlem kjender til Forholdene. Slagen har ikke en eneste Dres Udgift dertil, det er ikke Stagens Vej, men en Vej, der tilhører Amtskommunen. Naar det ærede Medlem ansøgte som et Tegns paa, hvor maa Forholdene være at de ikke en Gang være i Stand til at vedligeholde deres Vej.